

*V tem se je razodela Božja ljubezen do nas,
da je Bog na svet poslal svojega edinorojenega Sina,
da bi mi po njem živeli.*

*V tem je ljubezen:
ne, da smo mi ljubili Boga, temveč, da je on nas ljubil
in poslal svojega Sina v spravo za naše grehe.*

1 Jn 4,9–10

Advent- Božič 2020

Spoštovani in dragi bratje in sestre,
naši dobrotniki in prijatelji!

»Kralja, ki prihaja, pridite molímo« ... Skupaj
se veselimo in se dobro pripravimo na praznovanje
Njegovega prihoda v božični noči.

V božično se skrivnost zdaj poglobímo,
družinske si "kapelice" odprímo,
si k zbranosti, molitvi pomagájmo.
Mogoče pa živite čisto sami?
Potem se v duhu povežite z nami!
Molímo skupaj – in čast Bógu dajmo!
Gospodu srca na stežaj odprímo
in se v ljubezni Božji veselímo.

Temà in negotovost nas obdaja
Je v mnogih srcih strah in stiska vstaja –
bolezen nam grozi in "karantena" ...
Epidemija nas je ogrozila,
način življenja je izpremenila ...
Le kdaj osvobodímo se bremena!?

Upor je Bogu, greh, vse zlo povzročil;
se človek sam od Večnega je ločil,
ko se je hotel dvigniti nad Njega,
ki ga iz nič poklical je v življenje,
po večnosti mu dal je hrepenenje ...
ki vse ustvaril je, Vladar je vsega.

Po prvem padcu vsi smo se rodili
zaznamovani z grehom, zaslužili
uničenje bi, večno pogubljenje.
A Bog – Ljubezen večna je, Dobrota! –
za nas je našel odrešenja pota:
poslal bo Sina nam, ki je Življenje.

Preroki prav goreče so klicáli
po usmiljenju in ljudstvo pripravljáli
v davnini na prihod Odrešenika.
S pokore krstom je k spreobrnjenju
Krstnik jih klical, k novemu življenju:
"Rešitelj pride! Milost je velika!"

Razmere, v kakršnih sedaj živimo,
nas kličejo, da se še mi streznímo,
zahrepenímo res po odrešenju.
Pustímo nepotrebности premnoge,
sprejmímo mirno stiske in nadloge,
usmértjajmo se k večnemu življenju.

Advent je zdaj – je čas pričakovanja,
molitve, milosti je čas, spoznanja,
kako potrebno nam je odrešenje.
Ljudje so včasih k zornicam hodili,
bogastvo bogoslužja so odkrili ...
Še v nas – po Bogu naj bo hrepenenje.

Naj ne odvzamejo nam vse težave
veselja in poguma, vere prave:
Je Bog zavetje naše! Bog nas ljubi!
Usmiljeni na svet poslal je Sina –
Ljubezni neizmerne globočina! –
je Vsemogočni svoji zvest obljudi.

Poslal je Oče angela k Devici;
srce odprla večni je Resnici:
"Glej, dekla sem! Se zgôdi!" – in spočela
je Sina, ki je Luč od Lúci večne,
Življenje sámó – Žrtev bo, da srečne
nas v rajú vse Ljubezen bo objela.

Ljubezen učlovéčena na svet je
stopila kot Otroček – ji zavetje
je dala tuja, uboga, skromna staja ...
V lastnino svojo je prišel – posvetnost
napolnjevala srca je, prevzetnost
zapira vrata Mu ... Ga mraz obdaja.

Ljubezni tej – vsaj mi srcá odprímo!
Gospoda z bitjem svojim vsem vzljubímo,
z Marijo se veselo Mu darujmo!
Se zahvaljujmo Mu in Ga molímo,
častímo, občudujmo Ga, slavímo,
Ljubezen usmiljeno povelíčujmo.

Ob rožnem vencu premišljujmo vdano,
kaj po Ljubezni nam je, grešnim, dano:
sam Božji Sin kot Človek bil je z nami –
za nas prenašal stiske je, trpljenje,
na križu svoje daroval življenje ...
Je z nami vedno – nikdar nismo sami!

Se v jaslicah začénja že daritev,
na križu bo dosegla dopolnitev:
Zveličar križani za nas bo umrl ...
Vesoljstva Kralj pokoren je do smrti;
zapústil grob je prazen in odprti,
premagal greh je, okove smrti strl.

To – Kristus – ponavzoča darovanje
pri sveti maši, grešnim v odpuščanje,
po kruhu, vinu na oltar prihaja.
Kot Rešnje se Telo za nas daruje,
s Krvjo nas sveto grehov očíščuje;
v podobah teh med nami Bog ostaja.

Zdaj v toliko cerkváh On – Bog samuje,
zaman ljubeča srca pričakuje –
pa jim želi pogum, mir, moč dajáti ...
Pojdíte k Njemu, ubogi vsi, trpeči,
po varnosti, ljubezni hrepeneči ...
Z Njim mogli bomo v stiskah vseh obstati!

Prejemajmo pogosto obhajilo,
ki nas v ljubezni, veri bo utrdílo,
povézalo nas s Kraljem stvarstva srečno.
Če duša z Njim, z Marijo se zedini,
naproti gre nebeški domovini
pogumno, varno v blaženost presrečno.

Za Vašo dobroto – naj Večni Vam dá
vse svoje darove, Vas váruje zla!
Gospoda to prósimo vsak dan srčnó.
Pozdravljamo v Njem Vas, vse Vaše lepo.

Z vsem srcem se zahvaljujmo Gospodu za vse milosti, s katerimi nas je dobrotno obdaril v tem letu.

Slovenske sestre klarise se letos še posebej zahvaljujemo za 20 let samostana v Dolnicah pri Ljubljani,
ki je bil odprt v jubilejnem letu 2000, ob 700-letnici prihoda prvih sester klaris na Slovensko – v Mekinje.

Veselimo se tudi jubilejev naših sester:

- 90 let od preobleke s.M. Imakulate (2.10.1930); to je bila »prva slovesnost« naših samostanov, ki jih je imel v načrtu vsemogočni Bog;
- 50 let vstopa (7.12.1970) matere M. Katarine, opatinje v Nazarjah
- 40 let večnih zaobljub matere M. Jozefine (8.12.1980), opatinje v Dolnicah,
- 25 let večnih zaobljub s. Alme (11.8.1995).
- 22. junija pa je minilo že 10 let, odkar je odšla prepevat Gospodu v večni dom s. M. Regina.

Na Porciunkulo, 2. avgusta, se nam je pridružila Katja Vuk iz Majšperka,
9. avgusta je s. M. Jacinta Gospodovega oznanjenja naredila prve zaobljube;
8. decembra, na praznik Brezmadežne, zavetnice samostana v Nazarjah – ki Jo posebno častimo in nas materinsko varuje – pa se je v sestrskem krogu v Nazarjah z zaobljubami za vse življenje podarila Gospodu s. M. Agneza Kristusa Kralja, Ana Babnik iz Dobropolja.

Bogu in Mariji hvala za vse milosti! Hvala pa tudi Vam, ki nas podpirate s svojo naklonjenostjo!

Hvaležne sestre klarise
iz Nazarij, Dolnic in Turnišča